

SECTIO V.
 DE
BONIS
PAROCHIALIBVS,

Bon
 Pfarr = Sutheren.

CAP. I.

De

**Bonorum parochialium indole &
 constitutione.**

§. I.

Quemadmodum *ecclesia parochialis* speciem quandam constituit *ecclesiae in genere* consideratae; ita etiam bona parochialia sunt species *bonorum ecclesiasticorum*; adeoque ex horum natura & iuribus primario diiudicanda. Quocirca necessarium esse iudicavi, ad rectius intelligendam *bonorum parochialium* naturam & constitutionem, ut quaedam de ipsis *bonis ecclesiasticis* in genere praemitterem.

§. II. In iure Romano inter res nullius, *negatiue tales*, referuntur res *diuini iuris*, quae more ethnico ita dicuntur, quod Deo sint consecratae, appropriatae addictaeque, & ita commerciis hominum exemptae. Huc referuntur, ut vel Iustinianeis primis notum, res *sacrae, sanctae & religiosae*, quae distinctio, quamuis theologiae gentilium originem debeat, incaute tamen non raro ad templa, sepulcra, murosque applicatur, quod ut euitetur, paucis de vera huius distinctionis ratione videndum. Sunt, qui docent, gentiles triplicem constituisse Deo-

Bona parochialia sunt diiudicanda ex natura bonorum ecclesiasticorum.

Res diuini iuris quid denotent. Origo distinctionis in res sacras, sanctas & religiosas.

Deo-